

(आभ्यन्तरिकवस्तुमात्रम् । यथा, गोः रासा-
यणे । ४।२७।३।
“अष्टमावधृतं गर्भं भास्करस्य गभस्तिभिः ।
रसं सत्समुद्राणां द्यौः प्रकृते रसायनम् ॥”)
गर्भकः, स्त्री, (गर्भ + संज्ञायां कन् । यद्वा चन्द्रस्य
गर्भद्वयमिव कायतीति । कै + कः ।) रजनीद्वन्द्वम् ।
इति हेमचन्द्रः । २।५८॥ इदं रात्रि इति भाषा ॥
गर्भकः, पुं, (गर्भं केशगर्भं केशमध्ये इति यावत्
कायते प्रकाशते शोभते इत्यर्थः । यद्वा गर्भ इव
प्रतिवर्तते । “इवे प्रतिवर्तते ।” ५।३।६६।
इति कन् ।) केशमध्ये स्थितमात्रम् । इत्यमरः ।
२।७।१३५। खोपार माला इति भाषा ॥
गर्भकरः, पुं, (गर्भं करोति गर्भदोषं निवारयति
अवधारयोगेन इति । कृ + टः ।) पुत्तजीव-
वृक्षः । इति भावप्रकाशः ॥
गर्भघातिनी, स्त्री, (गर्भं घातयति स्त्राययतीति ।
हन् + शिच् + शिनिः डीप् च ।) लाङ्गलिका-
वृक्षः । इति रत्नमाला ॥
गर्भण्डः, पुं, (गर्भस्य अण्ड इव । शकन्वादि-
त्वात् अकारलोपे साधुः ।) नाभिगुडकः । इति
त्रिकाशशेषः । नाभिर गोड इति भाषा ॥
गर्भदः, पुं, (गर्भं ददाति उत्प्रादयति अव-
हारयेति । दा + कः ।) पुत्तजीववृक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
गर्भदात्री, स्त्री, (गर्भं ददातीति । दा + ङच् डीप् ।)
क्षुपविशेषः । गर्भदा इति ख्याता । तत्पत्न्यायः ।
पुत्रदा २ प्रजादा ३ अपत्यदा ४ वृष्टिप्रदा ५
प्राणिमाता ६ तापसद्वसन्निभा ७ । अस्य गुणाः ।
मधुरत्वम् । शीतत्वम् । नारीपुण्यादिदोषपित्त-
दाहशमनाशिलम् । गर्भसम्भूतिदाहत्वञ्च । इति
राजनिर्घण्टः ॥
गर्भदुतः, [ह] पुं, (गर्भं दुदति घेरयति नाशयतं-
त्यर्थः । दुद् + क्तिप् ।) कलिकारीवृक्षः । इति
भावप्रकाशः ॥ विषलाङ्गलिया इति भाषा ॥
गर्भपाक्षी, [न] पुं, (गर्भस्य पाकः परिपाकः
परिणतिरित्यर्थः साध्यतयास्थस्य इति इनिः ।)
वृष्टिकर्त्रीहिः । इति हेमचन्द्रः । ४।२३४॥
वेटे धान इति भाषा ॥
गर्भपातः, पुं, (गर्भस्य पातः पतनं विच्युति-
रित्यर्थः ।) पञ्चमषष्ठमासौ यस्य कठिनशरीरस्य
गर्भस्य पतनम् । (यथा, माधवकरोक्तवेद्यके ।
“आ चतुर्थात् ततो मासात् प्रसवेद्गर्भविद्युतिः ।
ततः स्थिरशरीरस्य पातः पञ्चमषष्ठयोः ॥”
तथाच सुश्रुते निदानस्थाने १ अध्याये ।
“गर्भपातनिमित्तस्य शोणितानि सवाच यः ।
अभिघातनिमित्तस्य न सिध्यत्यतः प्रतानकः ॥”)
अस्य प्रमाणादि विशेषतो गर्भसावशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
गर्भपातकः, पुं, (गर्भं पातयति नाशयतीति ।
पतु + शिच् + श्वल् ।) रक्तशोभाञ्जनवृक्षः ।
इति जटाधरः ॥
गर्भपातनः, पुं, (गर्भं पातयतीति । पतु + शिच् +
कर्णरि ल्युः ।) रीटाकरजः । इति भावप्रकाशः ॥

गर्भपातनी, स्त्री, (गर्भपातन + संज्ञायां ङीष् ।
गौरादित्वादित्येके ।) कलिकारीवृक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
गर्भपातिनी, स्त्री, (गर्भं पातयतीति । पतु + शिच्
+ शिनिः ।) स्त्रियां ङीप् ।) विशल्यावृक्षः । इति
जटाधरः ॥
गर्भरूपः, त्रि, (गर्भं देहकोषे रूपं लावण्या-
दिकं यस्य । यद्वा गौर्यते निगौर्यते प्रका-
शते रूपं यस्मात् । तावदण्यप्रभावादिति
यावत् ।) तदणः । इति भूरिप्रयोगः ॥
गर्भवती, स्त्री, (गर्भो विद्यते तस्याः अस्यां वा ।
अस्त्यर्थे मत्तुप् । मस्य वत्वम् ।) अन्तरापत्या ।
(यथा, भट्टाभारते । ३।१३४।१७।
“दृष्ट्वैव मासान् विभति गर्भवत्यः ।
दशैरका दशदाशा दशार्हाः ॥”)
तत्पत्न्यायः । अन्तर्जनी २ गुञ्जिणी ३ गर्भिणी ४
ससत्ता ५ आपन्नसत्ता ६ दोहदवती ७ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ उदरिणी ८ गुञ्जो ९ ।
इति हेमचन्द्रः । ३।२०२॥ अथ सद्योदहीत-
गर्भाया लक्षणम् । यथा,—
“शुक्रशोणितयोर्धनिरसावोऽथ श्रमोद्भवः ॥
सावसादः पिपासा च ग्लानिः स्फूर्तिर्भवे भवेत् ॥”
तस्या उत्तरोत्तरकालीनलक्षणम् । यथा,—
“स्तनयोर्मुखकाष्ठां स्थात् रोमराज्युद्गमस्तथा ।
अल्पिष्माणि चाप्यस्याः संमोत्यन्ते विशेषतः ॥
हृदयेत् प्रक्षुत्तापि गन्धादुद्भिजतेऽभुमात् ।
असेकः सदनचैव गर्भिण्या लिङ्गसुच्यते ॥” * ॥
पुत्तगर्भवत्या लक्षणम् । यथा,—
“पुत्तगर्भयुतायास्तु नाभ्यां मासि द्वितीयके ।
गर्भो गर्भाशये लस्यः पिष्ठाकारोऽपरं श्लेष्म ॥
दक्षिणाक्षिमहत्त्वं स्थात् प्राक्चौरं दक्षिणस्तने ।
दक्षिणोक्तः सुपुष्टः स्थात् प्रसन्नसुखवर्त्ता ॥
पुन्नामधेयद्रवेषु खप्रेक्ष्यपि मनोरथः ।
आम्नादि फलमाप्नोति खप्रेषु कमलादि च ॥” * ॥
कन्यागर्भवतीलक्षणम् । यथा,—
“कन्यागर्भवतीगर्भं पेशीं मासि द्वितीयके ।
पुत्तगर्भस्य लिङ्गानि विपरीतमवैच्यते ॥” * ॥
नपुंसकगर्भवतीलक्षणम् । यथा,—
“नपुंसकं यदा गर्भो भवेद्गर्भोऽदोहति ।
उन्नते भवतः पार्श्वं पुरस्तादुदरं महत् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

गर्भशय्या, स्त्री, (गर्भं गर्भगता वा शय्येव । गर्भ-
गतस्थापत्यस्य वासस्थानमित्यर्थः ।) गर्भोत्-
पत्तिस्थानम् । तत्तु पिप्ताशयपक्वाशययोर्मध्यवर्त्ति ।
तस्या रूपं यथा, भावप्रकाशे ।
“श्लेष्मनाभ्याकृतियोनिरावर्त्ता सा च कीर्तिता ।
तस्याकृतीये त्वावर्त्ते गर्भशय्या प्रकीर्तिता ॥
यथा रोहितमत्तस्यस्य सुखं भवति रूपतः ।
तत् संस्थाच्च तथारूपां गर्भशय्यां विदुर्बुधाः ॥”
(यथा, वेणीसंहारे । ३।ये अङ्के ।
“यो यः श्लेष्मं विभर्ति स्वभुजगुरुमदात् पाण्ड-
वीनां चमूनां

यो यः पाञ्चालगोचे शिशुरधिकवया गर्भशय्यां
गती वा ॥”)
गर्भसावः, पुं, (गर्भस्य सावश्चातिः पात इत्यर्थः ।)
गर्भपातः । चतुर्थमासपर्यन्तं शोणितरूप-
गर्भस्य सवणम् । पेटखवा इति भाषा ॥ तस्या-
शौचं यथा,—
“यदि गर्भो विपद्गते सवते वापि थोषितः ।
यावन्मासान् स्थितो गर्भस्तावद्दिनानि स्तुतकम् ॥”
इति गारुड १०७ अध्यायः ॥
“रात्रिभिर्मासतुल्याभिर्गर्भसावे विद्युधति ।”
इति मनुः । ५।६६६॥ * ॥
“अन्वाक् घण्टासतः स्त्रीणां यदि स्थात् गर्भ-
संसवः ।
तदा माससमेस्तासामशौचं दिवसैः स्तुतम् ॥
अत ऊर्ध्वं पुत्रने स्त्रीणां स्यादशराजकम् ।
सद्यःशौचं सपिण्डानां गर्भसावाच वा ततः ॥”
इति कूर्मपुराणम् ॥ * ॥
(“अन्तराजन्मरुणे शेषाहोभिर्विद्युधति ।
गर्भसावे मासतुल्या निशाः शुद्धेस्तु कारणम् ॥”
इति याज्ञक्यः । ३।२०॥)
अन्यत् अशौचशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ * ॥
अथ गर्भसावनिदानलक्षणम् ।
“भयाभिघाततोऽस्थोष्णपानाशननिषेवणात् ।
गर्भं पतति रक्तस्य सञ्चलं दर्शनं भवेत् ॥
आ चतुर्थात् ततो मासात् प्रसवेद्गर्भविद्रवः ।
ततः स्थिरशरीरस्य पातः पञ्चमषष्ठयोः ॥
गर्भोऽभिघातविषमाशनपीडनादौः
पक्वं दृमादिव फलं पतति क्षणेन ।
मृदुः करोति पवनः खलु मृदुगर्भं
मूलञ्च योनिजतरादिषु स्त्रचसङ्गम् ॥”
इति माधवकरः ॥
अथ गर्भसावपातयोर्निदानमाह ।
“आन्वधर्माध्वगमनयानस्त्वलनपीडनैः ।
ज्वरोपवासोत्पतनप्रहाराजीर्णघातैः ॥
वमनाच्च विरेकाच्च कुन्थनाहर्भपातनात् ।
तीक्ष्णधारोष्णकटुकतिक्तक्षुब्धनिषेवणात् ॥
वेगाभिघाताद्विषमादासनाच्छयनाद्वयात् ।
गर्भं पतति रक्तस्य सञ्चलं दर्शनं भवेत् ॥”
गर्भपातनात् नियमेन गर्भपातनशीलं द्रव्यं
तस्मात् ॥ गर्भस्य सावपातयोः पूर्वस्वरूपमाह ।
गर्भपततीत्यादि । पतति सावेण पातेन वा
पतित्यति ॥ * ॥
सावपातयोरवधिमाह ।
आ चतुर्थात्ततो मासात् प्रसवेद्गर्भविद्रवः ।
ततः स्थिरशरीरस्य पातः पञ्चमषष्ठयोः ॥
आ चतुर्थात् मासात् चतुर्थमासपर्यन्तम् ।
गर्भस्य विद्रवः शोणितरूपः । गर्भः सवति
शोणितमिति भोजवचनात् । स्थिरशरीरस्य
कठिनशरीरस्य गर्भस्य । गर्भपातस्य दृष्टान्तं
दर्शयति ।
गर्भोऽभिघातविषमाशनपीडनादौः
पक्वं दृमादिव फलं पतति क्षणेन ।